

Høringsparter

Vår ref
2019/9-2/K70

Deres ref:

Saksbehandler
Nils Aslak Boine

Dato
09.01.2019

Høring - Forslag til vannscooter forskrift for Karasjok og Tana kommune

Ved henvendelse vedrørende denne saken, vennligst referer til vår referanse 2019/9.

Høringsfrist er **25. februar 2019**.

Bakgrunn

Vannskuterforskriften ble opphevet fra 1. Mai 2017. Det innebærer at det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere. Det som nå gjelder nasjonalt for bruk av vannscooter er de generelle reglene for bruk av fartøy. Kommunene er gitt ansvaret for å regulere bruken av vannscootere i sammenheng med regulering av andre fartøy slik at de lokale interessene blir ivaretatt (høringsbrev 2017).

Se vedlegg 1 for oversikt over lover og forskrifter som er relevante for bruk og regulering av vannskuter på vassdrag i Tana og Karasjok kommuner.

Vannscooterforskriften med forbud mot kjøring innen 500m fra land og forbud mot transportkjøring på elvestrekninger, satte i praksis et totalforbud mot kjøring på Tanaelva. Det var også forbud mot kjøring i verneområder og innsjøer mindre enn 2km², og i praksis større innsjøer. Før vannskuterforskriften trådte ikraft i 2013 var det et generelt forbud mot bruk vannskuter, med unntak av avgrensede områder hvor kommuner hadde gjort unntak. Etter opphevelsen er det således blitt lovlig med en ny type motorferdsel på Tanaelva og enkelte vann, som kommer i tillegg til det som har vært tidligere. Tidligere har eneste problematikk av betydning når det gjelder fritidsbåter i Tana og Karasjok kommuner, vært gyroductylusmitte. Snøskuter som kjøres på åpent vann, som etter motorferdselsloven blir å regne for motorfartøy, har også vært et problem.

Tana og Karasjok kommuner vurderer at det er nødvendig å følge opp ansvaret som Klima og miljødepartementet har lagt over på kommunene, og følger også opp Sametingets oppfordring om å sette i verk tiltak overfor trafikk med vannskuter på Tanavassdraget (Sametinget 2018¹).

¹)

<https://innsyn.onacos.no/sametinget/mote/samisk/wfdocument.ashx?journalpostid=2018021245&dokid=816974&version=5&variant=P&>

Til utarbeidelsen av forskrift for motorferdsel på åpne vann og vassdrag i Tana og Karasjok kommuner er det hentet informasjon fra høringen på forslag om å oppheve forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende. I tillegg er det hentet inn opplysninger fra Sjøfartsdirektoratet og andre kilder. Det er også hentet inn opplysninger lokalt.

Vi finner det ryddig å legge fram funn fra grunnlagsmateriale om virkninger av vannskuterbruk og sortere info og ytringer om forskjellige aspekter ved vannskuterkjøring. Se vedlegg 2 for dette.

Vannscooter

Vannscooterforskriften definerte vannscooter som ”en farkost med skroglengde mindre enn 4 meter, utstyrt med innenbords forbrenningsmotor som driver et vannjet-aggregat som hovedfremdriftsmiddel, og som er konstruert for å bli betjent av en eller flere personer som sitter, står eller kneler på, fremfor i, skroget.” (Vista Analyse 2014) Det er vanlig å dele inn i to hovedtyper under denne definisjonen: sitteskuter og ståskuter (”vannjet”, ”ståjet”, ”jetski”). Sistnevnte brukes mest i konkurranser og krever litt fart for å holdes i balanse.

Vannscootere får sin fremdrift ved at et impellersystem suger opp vann som presses gjennom et avsmalnende rørsystem hvor trykket øker betydelig. I vannscooterens akterende blir vannstrålen presset ut gjennom et dysesystem som gir en kraftig jetstråle av vann som gir fremdrift til vannscooteren. De har ikke propell. (Vista Analyse 2014)

Nye vannscootere (tresetere) kan veie opp mot 500 kg. Det finnes vannscootere med motoreffekt opp til 260 HK, topphastighet på 110 km/t og med tankkapasitet på 95 liter. Alle nye vannscootere er utstyrt med elektronisk brems, elektronisk dødmannssnor og *learning!key* (låser maksfarten om man er uerfaren). På grunn av den elektroniske bremsen kan en vannscooter i høy fart stoppe raskt på kort varsel (fra 50 knop til ned i null på 10-15 meter)(Vista Analyse 2014).

Det finnes også vannjetdrevne undervannsskuter (uw scooter). Disse er mindre enn ovennevnte og holdes/styres med håndtak. ”Seabob F5sr” er elektrisk, veier 35 kg, er 1,15m lang, gir opptil 4,5KW, har toppfart 20km/t under vann og toppfart over vann på 22km/t. Produsenten reklamerer med at dette er verdens raskeste undervannskuter.

Norske vannscootere skal være CE-merket. En CE-klassifisering indikerer hva slags bruk en båt eller liknende er sertifisert for. De fleste vannscootere har C, og noen er merket D. (Vista Analyse) CE-sertifiseringen C angir at fartøy skal tåle å brukes nær kysten i vind opp til og med 13,8 meter/sekund (liten kuling) og bølger med signifikant bølghøyde opp til og med 2 meter.

CE-sertifiseringen D angir at fartøy tåler å brukes i beskyttet farvann i vind mindre enn 7,9 meter/sekund (læber bris) og bølger med signifikant bølghøyde opp til og med 0,3 meter. Som en tommelfingerregel kan man multiplisere den signifikante bølgehøyden med 1,8 for å finne den maksimale bølgehøyden som båten er konstruert for. (Sjøfartsdirektoratet). CE-klassifiseringen gjelder for farkoster over 2,5m. CE-klassifiseringen sier ikke noe om strømforhold i elver og stryk.

Det er ikke noe krav til kurs for vannscooterbruk, men det følger av ”Forskrift om krav til minstealder og båtførerbevis mv. for fører av fritidsbåt” at fører må være over 16 år og avlegge båtførerprøven hvis han/hun er født etter 1.1.1980. (Gjelder for vannscooter etter definisjonen i Vannscooterforskriften).

Begrunnelse for forslag til lokal forskrift som regulerer vannscooter

Se eget vedlegg 3 for forslag til "Forskrift om bruk av vannskuter på vassdrag i Karasjok og Tana kommuner."

Siden Vannskuterforskriften ble opphevet har vannskuterkjøring på Tanaelva skapt reaksjoner. Lokalaviser har skrevet flere artikler. I disse argumenteres det både for og mot. Politi og Tanavassdragets fiskeforvaltning har fått mange henvendelser.

Med vannskuterforskriftens opphevelse er ikke verneområder lenger skjernet i nasjonalt regelverk. Med opphevelsen ble det lovlig å kjøre vannskuter i Tanamunningen naturreservat.

Tana og Karasjok kommuner ønsker regulering. En forskrift etter Motorferdseloven vil dekke alle vann og vassdrag i Tana og Karasjok kommuner.

Politidirektoratet skriver i deres høringsinnspill til forslag om oppheving av vannscooterforskrift at deres anførsler gjelder også i vassdrag og innsjø. Selv om flere av høringsinnspillene til nevnte høring gjelder sjøområder har de overføringsverdi til innsjø og elver, og de brukes derfor av Tana og Karasjok kommuner.

Før vannscooterforskriften ble opphevet ble det brukt omtrent bare elvebåter. I nederste del av Tana gradvis også mere også sjøbåter ettersom man nærmer seg sjøen. Det kjøres båt i forbindelse fiske (stengsel, drivgarn, stågarn og roing), og noen bruker båt for å besøke kjente. Det er også noe rekreasjonskjøring med søndagstur/piknik, gjerne til en holme eller opp en sidelv. Man kjører også gjerne båt til badeplassene. Denne kjøringen går alminnelig pent for seg og blir ikke oppfattet som forstyrrende for roen og freden ved elven.

I 2018 ble det solgt 1452 sesongkort for Tanavassdraget i Tana og Karasjok kommuner (TF) med en samlet befolkning på ca 5600. Tanaelva med sidevassdrag er mye brukt av lokalbefolkningen i forbindelse med fisket. Det gås også mye tur langs elva. Elva har også mange badestrender. Grillong ved elva er også populært. Og selvsagt plukkes det bær langs elva. I Tana kommune er Tanaelva under kartlegging og verdisseting av friluftsområder kartlagt som et viktig friluftsområde. Enkelte områder av elva: Storfossen, Seidastryket og Skippagurrastryket, og sideelvene Láksjohka og Másjohka, er også kartlagt som svært viktige friluftsområder pga av viktigheten for fisket. Flere av strandutfluktsområdene er også kartlagt som svært viktige områder. Tanamunningen naturreservat er også et svært viktig område.

Kartlegging og verdisseting av friluftsområder i Karasjok kommune er ikke gjennomført, men de har et lignende spekter av friluftsområder i Tanavassdraget. Attraktive fiskeområder er Tanaelva, Anarjohka, Kárášjohka, Iešjohka, Bajtajohka, Gossjohka, og Valljohka. Geaimmejohka og Savkadasjohka er attraktive friluftsområder. En del av Tanavassdraget ligger også i Øvre Anarjohka nasjonalpark. I tillegg til lokalbefolkningen brukes Tanavassdraget av tilreisende. I 2018 ble det solgt døgnkort til ca 2100 tilreisende (noen turister opplever også området gjennom båtsafari). Kanopadling har økt i popularitet. Etter at vannskuterforskriften ble opphevet ble det således tillat med vannskuterkjøring i viktige og svært viktige friluftsområder.

Dokumentene til høringen på opphevelsen av vannskuterforskriften viser at andre friluftslivsutøvere på vannet eller på land opplever at vannskuterkjøring forringer deres friluftsopplevelse. Vannskuterkjøringen oppleves som støyende og farefull. Det er konflikt

mellom vannskuterkjørerne og andre friluftslivsutøvere. Vannskuterkjøring er mer støyende og farefull enn andre fritidsfartøy. Dette synet støttes helt eller delvis av VAs rapport (2014) og høringsinnspillene til bl.a. de nasjonale organisasjonene og etatene Politidirektoratet, Økokrim, Norges roforbund, paraplyorganisasjonen Norsk friluftsliv, Sjøfartsdirektoratet, Norsk Hyttelag og Norges hytteforbund (2017).

Vista Analyse (2014) skriver i deres rapport, som kan fremføres mot ovennevnte syn, at det har vært en betydelig utvikling av vannscootere de seneste årene når det gjelder støy og sikkerhet, og at vannskutere teknisk sett ikke støyer mer andre fritidsfartøy. Opplevelsen av støy og fare er tildels subjektiv og påvirket av ståsted og holdninger. Vista Analyse vurderer at risikoen for publikum generelt sett er liten. Det som fremmes i høringsinnspillene kan sammenfattes til (i tillegg forannevnte) at skepsis til vannskuter skyldes frykt for det nye, fordommer, gamle myter og foreldet dokumentasjon. Forskjelsbehandlingen er vilkårlig og det settes opp et kunstig «fiendebilde» mellom vannscooterfører og øvrige brukere av kystområdene i Norge. Vannskutere og andre fritidsfartøy bør behandles likt. Det er ikke skutere som er til skade og ulempe, men førerne. Personlig ansvar bør vektlegges og misbruk av skutere må rammes av norsk lov. Hensynet til andre som ferdes på sjøen, badende og sårbare områder er godt ivaretatt i de forskrifter som gjelder. CE merkingen sikrer også at hensyn til miljø, helse og sikkerhet er ivaretatt.

Innspillene til Politidirektoratet, Økokrim og Sjøfartsdirektoratet veier tungt. Dette er nøytrale, statlige organer. Innspillet til paraplyorganisasjonen Norsk friluftsliv har også stor tyngde. At Miljødirektoratet ville beholde vannskuterforskriften taler også et tydelig språk. Norsk Hyttelag er realitetsorienterte når de uttrykker at man “må forholde seg til hvordan forholdene faktisk er, hvordan forholdene oppleves av de som bruker skjærgården og hvordan de ulike fartøyene skaper konflikt og faresituasjoner, mer enn hva som ser riktig ut på papiret”. De “forstår at en liten båt kan benyttes til å kjøre med stor fart i trangt farvann, hoppe på bølgene og drive sikksakk-kjøring og fartslek.” De “forstår også at en vannscooter kan benyttes til å kjøre forsiktig og rolig fra et sted til et annet på en voksen og ansvarsfull måte. I praksis er det imidlertid ikke slik”. De “får vesentlig flere klager på uvettig kjøring, fart, støy, plagsom adferd osv. med vannscooter enn med småbåt, til tross for at antall småbåter er vesentlig høyere enn antall vannscootere. Det skyldes trolig at vannscootere ikke er særlig godt egnet til annet enn fartslek, mens småbåter har flere andre anvendelsesområder, men også at vannscooter i stor grad kjøpes av folk som er mer opptatt av motorsport og fartslek enn andre aktiviteter.” Kontrasten mellom elvebåtfarten på Tanaelva og vannskuterkjøring er enda større enn det man vil finne i et mellom vannskutere og andre fritidsfartøy i et typisk sjøområde. Og Tanaelva er også langt mer begrenset i utstrekning enn mange sjøområder. Ved vannscooterkjøring på smale og uoversiktlige deler av Tanavassdraget er det særlig grunn til bekymring. I Polmakelva f.eks. er det blitt populært med kanopadling. Elva er smal og svingete. Vannscooter med sin kraft og manøvreringsevne vil kunne holde stor fart og det vil være en øket fare for farlige situasjoner og sammenstøt. Fart, støy og bølger vil oppleves som mer forstyrrende enn i åpnere vannområder. I forhold til sikkerhet for førerne så må de vekslende strøm og bunnforhold tas i betraktning. Å ferdes på Tanaelva krever lokal kjennskap til elva. Å slippe til førere som ikke er kjent med elva og vekslende forhold med synkende eller stigende vannstand, kan være en sikkerhetsrisiko.

Vannscootere kan ha betydelige effekter på fugl og pattedyr. Vista Analyse (2014) og Norsk Ornitologisk Forening (2017) viser til flere undersøkelser som dokumenterer negative effekter på fugl, som også kan ha betydning for overlevelse og hekkesuksess. Vannskuter er den fartøytypen som i størst grad virker til å eksponere dyre og fugleliv for stress under ruge- og ungeperioden, under næringsopptak og ved myting (i fjærfellingsperioden er flere ande- og gåsearter helt eller delvis ikke flygedyktige (Naturvernforbundet)). Vannskutere er de mest forstyrrende motorfartøylene pga av fart, støy, uforutsigbare bevegelser, kjøring på grunt vann og vedvarende kjøring i samme områder. Det er dokumentert at vannscootere har kjørt på andekull.

Tanaelva renner gjennom Tanamunningen naturreservat før den når ut i Tanafjorden. Reservatet er kjent for store ansamlinger av av laksand og siland. Flokkene kan telle opptil 30 000 fugl. I naturreservatet finner man også flere rødlistede andefugler. Ærfuglen (Nær Truet – NT) finnes i tusental og hekker i området. Havella (NT) bruker også området hele året. Deler av året finner man også de sårbare (VU) rødlisteartene lappfiskand, sjøorre, stjertand og skjeand, og den nær truede (NT) svartanda. Elles finnes også kvinand, krikand, brunnakke, gravand og stokkand. Området blir også besøkt av de rødlistede gjessene ringgås (NT), sædgås (VU) og den kritisk truede dvergås (CR). Grågås er også å finne i området. Sangsvane er årlig gjest. Flere av ovenfornevnte arter er også å finne oppover i tanavassdraget og/eller på vann i kommunenes områder.

I Tanamunningen naturreservat, Tanavassdraget og/eller på vann kommunenes områder er det også måkefugler, lommer og vadefugler som kan bli negativt påvirket av vannscooterkjøring. Flere er rødlistearter som f.eks hettemåke (VU) og fiskemåke (NT).

Tanamunningen har bestander av selartene steinkobbe og havert. Tanamunningen er den eneste plassen i landet der Steinkobben kaster unger på sandholmer. Den er da spesielt sårbar.

Tanavassdraget har også en bestand av den semi-akvatiske arten oter som er registrert som sårbar (VU) på rødlista.

Også når det gjelder dyre og fugleliv er det ved vannscooterkjøring på smale og uoversiktlige deler av Tanavassdraget særlig bekymring. Vannskuterens fart og kort sikt kan skape sterke fluktreaksjoner og faren for påkjørsel er øket. Smalt og grunt vann gjør det vanskelig for fugl fjerne seg. På grunt vann er det ikke mulighet for å dukke unna. Fugl i vannkanten kan bli skadet av bølger.

Høringsdokumentene viser at kontroll og håndheving av lovverk i forhold til vannscooterkjøring er utfordrende. Politiets ressurser er begrenset og det er vanskelig å sikre bevis på ulovlig kjøring. Vannscootere er ikke registreringspliktige og pga fartøyets fart og mulighet til å manøvrere i trange farvann vil føreren ha store muligheter for å stikke av. VA skriver i sin rapport (2014) at det ikke var betydelige problem med ulovlig vannskutervirksomhet, men at det var miljøer som drev med uvøren vannskuterkjøring. SNO-kontorer vurderte at det foregikk trafikk med for høy hastighet og med for unge førere. Økokrim sier i ders høringsinnspill (2017) at antall overtredelser er veldig stort.

De skriver også at når den lovlige ferdsele økes blir det samtidig et spillerom for de som ikke respekterer regelverket på dette området og som uansett kjører ulovlig.

En forskrift med hjemmel i Motorferdselloven vil håndheves av Politi og Statens Naturoppsyn (SNO) ettersom det er de som har myndighet etter motorferdselloven. Politiet og SNO i Tana har ikke fått ekstra midler til å følge opp vannskuterkjøring. De har ikke båter som kan matche vannskuterenes hastighet.

I Rapporten “Risikovurdering for smitte med Gyrodactylus salaris til norske elver i Troms og Finnmark, fra grenseområder i Russland, Finland og Sverige” (Veterinærinstituttet 2015) vurderes gyrosmitte i Tanaelva som svært alvorlig fordi behandling vil være svært utfordrende og usikker. Dette fordrer at man tar smittefaren svært alvorlig, og er ekstra påpasselig med å unngå fare for smitte. Vannskutere er spesielt utfordrende når det gjelder gyrosmitte. For fiskeutstyr er det flere desinsfiseringsstasjoner i Tanavassdraget. Her kan også båter desinfiseres ved å spraye desinsfiseringsmiddel på båtene. Vannskutere kan ikke desinfiseres slik fordi de pga av vannjetsystemet har vann inni skuteren. De kan da heller ikke tørkes for å bli garantert smittefrie. I Kautokeino brukes det basseng med desinfiseringsløsning til snøskutere som kjøres på åpent vann. Samme metode er nødvendig å bruke på vannskutere. Disse må da stå å gå i bassenget slik at desinsfiseringsmiddelet går inn og gjennom systemet. Det kan bli en utfordring å få vannkuterene opp i bassenget, og kran kan være nødvendig. Det er ikke på plass slike desinsfiseringsanlegg ved Tanaelva. En etablering av slike anlegg vil innebære en kostnad. Det vil også bli en kostnad ved opplæring og skilting. Disse kostnadene kan komme til å falle på kommunene. Tana Fiskeforvaltning og Mattilssynet vil ikke ta kostnadene med slike anlegg. Viss man belaster kostnaden på fartøyer som desinsfiseres kan det motvirke til at anleggene blir brukt. Ved at vannskutere kan kjøre på grunt vann med stor fart er det en reell fare for at de kan treffe fisk og at det kan komme inn i skuterens vannjetsystem. Det øker smittefaren ved vannskutere. Flere vassdrag som renner ut i Bottenvika er gyrosmittet. Torneelva som renner på grensen mellom Sverige og Finland er en av disse. Kemijoki som renner gjennom Rovaniemi har betegnelsen potensielt smittet i ovennevnte risikovurdering fordi den ligger i et område der gyrodactylus salaris naturlig finnes, men status er ukjent. I Sagat av 12. Juni 2018 står det at en fører som kjørte vannskuter på Tanaelva var fra Rovaniemi. Det er ikke utenkelig at det i fremtiden vil komme vannskutere fra områder med gyrosmitte.

Vurdering av alternativer for regulering

En fartsgrænse for motorfartøy vil kunne hindre forstyrrelser og fare som skyldes høye hastigheter. Høringsinnspillene viser at det foregår mye ulovlig kjøring med vannscooter, og det er ikke noen grunn til å tro at det vil bli annerledes i Karasjok og Tana kommuner. Vannskutere er bygget for fartslek og det er nettopp grunnen til at mange kjøper de, og som økokrim skriver så er det noen som ikke respekterer lovverket og uansett kjører ulovlig. En fartsgrænse vil ikke gjøre noe med smittefaren når vannscootere flyttes fra andre vassdrag til Tanavassdraget.

En øvre grænse på f.eks 20HK motorkraft vil effektivt gjøre vannscooterkjøring på vann og vassdrag i Karasjok og Tana kommuner ulovlig. Alminnelige vannscootere har fra 60HK og oppover. En øvre grænse vil også hindre kjøring med speedbåter, men dette har ikke vært et problem. En liten jolle med 20hk motor kan også gi god fart, men heller ikke det har vært et problem. En 20hk grænse vil ramme båter som ligger i nedre del av Tanaelven som brukes på sjøen, og er derfor en mindre engnet reguleringsmetode. En 20HK grænse vil heller ikke hindre bruk av f.eks. uw scooter, som også har vannjetsystem som gir øket smittefare.

Et forbud mot vannskutere vil eliminere bort problemer kjøringen med disse fartøyene kan bringe med seg. Det gjelder forstyrrelser og fare for både dyr og mennesker og smittefare. Bakdelen er at de som ønsker å kjøre vannscooter på vann og vassdrag i Karasjok og Tana kommuner ikke får gjøre det, og de blir henvist til andre områder. Det blir slik det var da vannscooterforskriften ble

opphevet, med den forskjell at det er mere av andre områder der det er lov å kjøre. Et vannskuterforbud vil også gjelde snøskuterkjøring på åpent vann. Uw scootere og andre farkoster som drives med vannjetsystem vil også være inkludert.

Om motorferdselloven § 6 (tillatelser etter søknad)

Motorferdsellovens §6 gir mulighet for å søke dispensasjon «til bruk av motorfartøy eller luftfartøy som ellers ikke kan finne sted etter denne lov eller med hjemmel i loven». I praksis er det ikke mulighet for å få innvilget dispensasjon for bruk av vannskuter i Tana og Karasjok kommuner etter at lokal forskrift er trått i kraft. Dette kommer fram av Rundskriv T-1/96 Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82. I rundskrivet står følgende:

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.»

Det gis ikke dispensasjon til fornøyelses- eller rekreasjonskjøring og tillatelse kan bare gis dersom behovet ikke kan dekkes på annen måte. Det er vanskelig å se for seg vannscooterkjøring som ikke er fornøyelses- eller rekreasjonskjøring der behovet ikke kan dekkes ved bruk av fartøy det er lov å kjøre. I f.eks. Tanaelven vil transport av last og personer kunne utføres med elvebåter.

Tillatelser til konkurranser kan ikke gis etter § 6 i «Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag» fordi den ikke gjelder for åpne vassdrag.

Det er ikke anledning til å lage dispensasjonsregler i lokal forskrift som går utover sentrale lover og forskrifter. Siden det i praksis ikke er mulighet for å innvilget dispensasjon til vannskuterkjøring lages det en § i lokal forskrift om at det ikke er anledning til å søke dispensasjon. Dette blir gjort for å gjøre det enklere forholde seg forskriften og loven den er hjemlet i.

Naturmangfoldloven

Tana og Karasjok kommuner har vurdert naturmangfoldloven §§ 8-12. §§ 11 og 12 vurderes som ikke relevante.

Tana og Karasjok kommuner vurderer at kunnskapsgrunnlaget er godt. Vannskuterkjøring og dens effekter er gjennomgått i høring på forslag om oppheving av den nasjonale vannscooterforskriften. Det er ikke gjort undersøkelser lokalt om virkninger av vannskuterkjøring på arter og bestander. Det er rimelig å anta at nasjonale og internasjonale undersøkelser har overføringsverdi til lokale forhold. Forslag til lokal forskrift som setter forbud mot vannskuterkjøring på vann og vassdrag i Tana og Karasjok kommuner vil redusere belastning på naturmiljø, både nåværende og en ventet økning. Forvaltningsmål for naturtyper og økosystemer og for arter er ivaretatt.

Helge Johannes Nystad
Konstituert Kommunalleder

Nils Aslak Boine
Rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskreven signatur.

VEDLEGG:

1. Gjennomgang av lovverk som kan relateres til vannscooterbruk
2. Funn fra grunnlagsmateriale
3. Forskrift om bruk av vannscooter på vassdrag i Tana og Karasjok kommune

Mottakerliste:

Alta kommune
Anárjogaleagi Biras/Anarjokdalens velforening
Anárjohka utmarksturisme
Ávvir
Báhkiljoga astoáigiésearvi Bakkiljok Fritidsforening
Baltos Busser AS
Beskenjárgilisearvi/Beskenjárga grendelag
Dalabogi guovlu
Festivaler Karasjohka
Finnmark fylkeskommune - avd. næring/akvakultur
Finnmarkseiendommen/FeFo
Fylkesmannen i Finnmark – miljøvernavdeling
Golleaja Jan Helmer Olsen
Guovdageainnu suohkan Kautokeino kommune
Iesjoht Searvi
Jergul Astu AS
Kárášjoga ealáhussearvi/Karasjok Næringsforening
Karasjok Bondelag
Karasjok elgjegerforening
Karasjok fjellstue
Karasjok Idrettsråd
Karasjok jeger- og fiskeforening
Karasjok Motorklubb
Karasjok Scooter & ATV forening
Laksebreveiere i Tanavassdraget SA
Mattillsynet
Mollisjok fjellstue Margit E Opgård
Nattvann hytteforening
Naturvernforbundet i Avjovárri
Nedre Mollisjok fjellstue Per Edvard Johnsen
Ravnastua AS
Ságat-sámiid áviisa as Samisk avis as

Sámipath
Sápmi Motell og overnatting
Scandic Karasjok
Shitting Bull MC Club
Statens naturoppsyn/SNO
Šuoššjávri fjellstue
Sven Engholm as
Tanavassdragets Fiskeforvaltning/TF
Valjok Biras